Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Ett år i förskott $2.00
Sex månader i förskott 1.00
Ett år till Förenta Staterna 2.00
Sex månader till Förenta Staterna 2.50
Ett år till Sverige 1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sistnämnda, som ej behöva registreras, bäste göras tillhora till The Canada Weekly Printing Co. Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras enligt de gula adressetiketterna.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Sterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Förlovningsannonser, önskningar, etc. 50c per rad. Ett utrymme icke överstigande 1 tum en spalt. Betalning för annonser bör ske i förskott.

Torsdagen den 10 november 1921.

FÖRGIFTNING AV UNGA SINNEN.

TVÅ MEDDELANDEN rörande propaganda i de publika skolorna i New York ge en betydelsefull upplysning om det sätt, på vilket skolorna brukas för att ingjuta anti-amerikanska fördomar i lärjungarnas respektive sinnen samt om den pågående rörelse, som har för avsikt att eliminera alla historiska fakta, vilka ej vitnade äro över allting "amerikanskt," märker mycket riktig O. B. U. Bulletin i ett av sina senaste nummer. Vad beträffar den första aktiviteten, det är möjligen att sprida "open shop" litteratur i skolor och högre läroanstalter, har detta medgivits av föreståndaren för National Association Manufacturers' "open shop" departement. Man förnekar att man har för sikt att förgifta de ungas sinnen mot arbetarna. Man vill endast "educera arbetsgivarnas verkliga attitud," vilket ju blott är ett förgiftande förklädnad.

Vad beträffar den andra aktiviteten, det är rörelsen att "rena" alla läroböcker i historia från uttalanden "nedsättande eller förringande för amerikanska ideal eller hjältar," så är denna manhända något oskyldigare i utseendet men lika förkastlig, om dessa strävanden gå in på att väcka slavinstinkter i barnens unga sinnen genom att förfalska historiska fakta och framställa kapitalisterna som deras nationalhjältar som helgon mot alla arbetarnas frihetsrörelser som orätträdiga och upproriska. Dylika företeelser äro ej uteslutande att finna i Amerika. Sorgligt nog förefinnas de i alla andra länder i mer eller mindre grad — Canada ej undantaget.

I samma nummer av O. B. U. Bulletin framhåller J. S. Woodsworth faran av att våra skolor militariseras som falsk hjältedyrkan. Han nämner som exempel en viss skolnämnds ansträngning för att uppkalla en skola efter en militär och ej efter någon känd medborgare eller skolman. Härtill ha föräldrarna ett stort ansvar genom att på mångahanda sätt protestera mot att militarismen införes i våra skolor. Vad alla länder behöver är inte att uppfostra det kommande slaktet för fredens värv — av krig och fördelsutgjutelse ha vi gudi haft nog.

MILITÄRBÖRDAN NU OCH FÖRE VÄRLDSKRIGET.

EN JÄMFÖRELSE mellan militärbördan nu och före världskriget gjordes nyligen av en bankir, presidenten i den federala reservbanken i Philadelphia, Geo. W. Norris, skriver vår ärade kollega "Skandia" i Westtown, N. Y., samt fortsätter: Det svenska landets befolkning i familjer med genomsnittsciffran fem medlemmar på varje familj, visar mr. Norris, att utgifterna för underhållet av armé och flotta i de fyra länderna Amerika, Storbritannien, Frankrike och Italien äro mer än tre gånger så stora i dag som de voro 1914, att utgifterna för stateskulden nioddubblats och totalutgifterna nu äro ungefär sex till en halv gånger större än de voro under kriget.

Förenta Staternas totalutgifter per familj av fem personer utgjorde före kriget $33.09, efter kriget $214.80. Utgifterna för militära ändamål 1914 voro $22.10, i år äro de $54.10. Storbritanniens totalutgifter per familj voro före kriget $102.00, i år äro de $548.90.

Militära utgifterna voro 1914 $40.80, i år äro de $109.55. Frankrikes totalutgifter per familj 1914 voro $122.30, 1921 äro de $633.30.

Militära utgifter i Frankrike 1914 $44.20, i år äro de $121.60.

Italiens totalutgifter per familj före kriget $70.70, i år $642.65.

Militära utgifter 1914 $14.15, i år $121.10.

Genomsnittsutgifterna för alla fyra nationerna voro per familj 1914 $82.25, i år äro de $509.91.

För militära ändamål 1914 $30.56, i år $104.08.

Man märke, att utgifterna för militära ändamål omfatta endast de direkta för underhåll av armé och flotta samt byggandet av fästningar och fartyg; pensioner etc., inbegripas icke däri, utan hänföras till andra utgifter. Statsskuldens ökning är ju till större delen orsakad av kriget och kunde också inbegripas i militära utgifter, men summan är häpnadsväckande stor ändå.

Sammanfatta siffrorna ännu en gång och tänk på vad de betyda. I de fyra landen betalar i genomsnitt varje familj på fem personer $104.08 per år till underhåll av krigsväsendet.

I det fredliga Amerika, där man ej har en enda fästning på hela sträckan mellan Atlanten oc hStilla havet, utgör militärbördan i år $54.10 per familj.

Är det icke tid på att krigsrustningarna begränsas?

Har din församling, ditt förbund, din förening, din loge sänt in sitt yrkande till vederbörande myndigheter?

Om icke, så gör det i dag.

EN RÄTT UPPFATTNING OM SVENSKARNA I AMERIKA.

I DEN HÄR i Portland utgivna dagliga tidningen "Journal" läste vi i onsdags en redaktionsartikel, vilket vi med glädje återgiva, enär den talar sanningens språk, skriver vår aktage kollega Oregon Posten och i vilket vi av hjärtat instämma. Kollegan fortsätter: Den lyder i översättning på följande sätt:

"Under de första dagarna i november skall i New York hållas en exposition kallad 'America's Making'. Tjugo eller flera nationella grupper bliva här representerade, och avsikten är att utvisa vad de hit immigrerade under tre århundraden kontribuerat till Amerikas nationella liv.

The Swedish American Trade Journal, som utgives i New York, föreslår att var ocb en av de nationella utställningarna giver svaret på denna fråga: 'Vad har ni gjort för att göra Amerika mera amerikanskt?' och själv svarar den på denna fråga, såvitt det rör amerikaner av svenskt ursprung: 'Den första svenska kolonien grundlades i Delaware 1638 för att inleda handelsutbyte med indianärna. John Morton, en av undertecknarna av Frihetsförklaringen, hade svenska anor. Så var även fallet med John Hanson, som 1781—1782 var president för den sjunde kontinentala kongressen. Amiral Dahlgren, så ryktbar under inbördeskriget, var son av i Sverige född föräldrar. Överste Oscar Malborg var 'the terrible Swede' under det mexikanska kriget. John Ericsson, vars namn är länkat vid 'Monitor,' blev en naturaliserad amerikansk medborgare 1848. Hans uppfinning av skruvpropellern hade emellertid adopterats av Förenta Staternas flotta år 1839.'

Men den svenska kontributionen till Amerikas nationella liv när längre än krigen. Den har en utmärkande plats i det amerikanska kommerstella livet, i undervisnings väsendet, i amerikansk konst och i det amerikanska jordbruket. Det är alls icke nödvändigt att begiva sig så långt som till New York för att finna ut vad män och kvinnor av svensk börd ha åstadkommit. Deras beständande verk är att finna rätt här på Stillahavskusten, i Oregon, i Portland. De ha hjälpt till icke blott att göra Amerika mera amerikanskt, utan även att göra det fria Amerika mera fritt."

Det var sanningsord, och vi äro verkligt glada över att dessa ord, i synnerhet de sista, redaktionellt yttrats av en av Stillahavskustens mest spridda tidningar. Ty det är sannt, att en av de viktiga insatser den svenska nationaliteten gjort i detta stora land har varit att sprida de frihetsidéer, med vilka den uppammats sedan barndomen. Sverige har alltid varit ett fritt land, har aldrig kunnat knuvas eller förslavas, och de svenskborna medborgarna i detta land hava just på grund av sin medfödda frihetskänsla haft så lätt att införliva sig med denna fria republik och här göra såväl sina idéella som materiella strävanden fullt gällande. De utgöra nu ett av de allra främsta elementen i vår av så många nationaliteter under seklernas gång sammanfogade statskropp, och de enfaldiga försök som här och där göras för att kasta skugga på den svenska nationaliteten här i landet skola helt och hållet misslyckas. Må alla medborgare av svensk börd även i fortsättningen bidraga till att göra detta land mera amerikanskt, det vill säga sådant som det av frihetsförklaringens undertecknare var ämnat att bliva, ty på samma gång vi det göra, göra vi även Amerika mera fritt!

Ur den lyrik som frodas kring de nya riksdagskvinnorna citeras ur Svdsvenska Aftonbladet följande lilla provstycke:

Nu bindas vi med förklädsband
att hålla mammas kjolar.
Nu är det skönt i Sverges land
och på dess riksdagsstolar.

Min hustru blivit riksdagsman
Vad säger jag väl? -kvinna.
Nu får jag jobba som jag kan
att hemmets sysslor hinna.

Nu är det tomt vid spis och disk
och jag vid baljan stökar,
jag bultar kött, jag rensar fisk
och uti byken bökar.

En kvarnsten hänger vid min hals,
min dikt är sorgbegjuten.
En sådan ganska våldsam vals
jag trodde utesluten.

En sorgflagg viftar från mitt hus,
jag är som änkling vorden.
Min fru är i sitt riksdagshus — —
och jag har lugn på jorden!

Tigerungen.

Sexton s. k. "sopomore men" vid statsuniversitetet i Minneapolis suspenderades nyligen från anstalten tillföljd av ofog. De hade en morgon anfallit flera s. k. freshmen på väg till skolan, målat deras ansikten och svårt misshandlat flera av dem. Vid denna som andra läroanstalter i U. S. och Canada tillätes märkligt nog en fånig sed, en s. k. "class fight" en av de första dagarna av terminen. Denna hade "hållits" ett par dagar förut, varför "sophomorernas" tilltag vid ovannämnda tillfälle ej ansågs "lagenligt." Senare inhämtas från visdomsanstalten att de suspenderade pojkarna få lov att återvända till skolan om de underteckna en skrivelse, vari de erkänna sitt brott och be om förlåtelse.

Miss Caroline Ewen i New York använde hela sin tid med att upprätta sanatorier för hemlösa kattor; och efter hennes död fann man att hon testamenterat hela sin förmögenhet, $60,000, med undantaag av $500, för fortsättandet av detta välgörenhetsverk. Hennes två systrar ihågkommos icke i testamentet, emedan de icke visat tillräckligt intresse för kattor. En släkting till den avlidna stämde inför domstol, för att få testamentet upphävt, men domstolen dömde till kattornas fördel.

Att en froskig gammal ungmö kan upprätta ett dylikt testamente kunna vi förstå, men ej att en domstol stadfäster ett dylikt vansinnigt dokument.

F. n. göres Australien liksom andra brittiska dominions till avstjälpningsplats för Englands uthungrade och arbetslösa ex-soldater. Nu behöver landet dem ej längre och då man varken vill eller under nuvarande system ej kanske heller kan, så är det ju så bekvämt att på detta sätt placera dem.

Ett hälsosamt, rensande, uppfriskande och helande Lotion-Marine för rodnad, ömhet, grannlåthet, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter läsning, vid utomhuslekar och golf skola vinna stort tillfredsställande. Fråga eller apotekare efter Blustas, då edra ögon kräva vård. 2532.
Marine Eye Remedy Co., Chicago

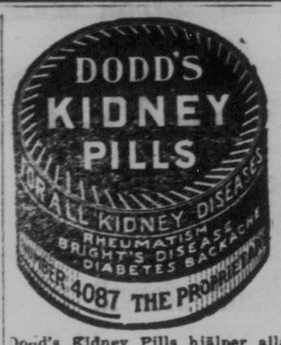

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenskar och svenskt i Canada.

Professor Helge Nelson redogör för sina intryck från Canada i en reseskildring i Sydsvenska Dagbl. Snällposten.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Den direkta invandringen fr. Sverige har varit relativt liten. Det är en av orsakerna till att i östra Canada finnas så få svenskar. I Montreal finnas några hundra stycken och där finnes också en livaktig svensk klubb, men eljest äro svenskarna ganska spridda. Mest träffas de vid sågverk och skogsarbeten i Ontario — i Quebec tränga fransk-canadensarna ut alla andra folk. Vill man träffa svenskar i Canada, då får man emellertid gå till västern. Där ha de även i någon större utsträckning "settlat" i kolonier, även om de vanligen äro "mixade" med andra folk, som uttrycken lyda på skön och smittosam svenskamerikanska.

De äldsta svenska kolonierna i Canada torde vara Skandinavia och Nya Stockholm, tillkomna 1886 genom direkt invandring från Sverige, särskilt Norrland. Här har nu, ett 20-tal svenska mil väster om Winnipeg, i en delvis om Uppsverige påminnande natur en svensk bygd bildats. Ett annat område med talrika svenskar ligger 5—8 mil norr om Winnipeg. Här är ursprunglig skogsbygd och de svenskar, som slagit sig ner där, äro övervägande norrlänningar (i Teulon med flera orter).

Jag satt en kväll några mil norr om Winnipeg och lyssnade till en god skänings upplevelser. Han är nu farmare, c:a 3 svenska mil nordöst om staden W. I närheten fanns en smålänning och en jämte. Han kom ut som ung pojke från sin hemsocken Löberöd, i Malmöhus län till just denna plats på järnvägsarbete. Jämte en kamrat skulle han fara ut till järnvägsbygget och stanna efter linjen på den halvfärdiga järnvägen. Den sista slanten hade gått till en kopp kaffe på morgonen. Först sent på kvällen gick tåget och med av hunger svidande tarmar började pojkarna sin nattliga färd, reste en station för långt och fingo sedan i natten vandra järnvägsrälsen 2½ svenska mil tillbaka. Runt omkring var ännu obruten prärie med spridda lövskogsdungar. Ingen mänsklig boning fanns där ännu. Vargarna höllo sin konsert natten runtom och bidrog just ej att höja modet på pojkarna, som i dagningen ramlade in till sin bestämmelseort, efter nära ett dygns fasta och strapatser. Men det var tydligen gott gry i den unge skåningen, ty efter 8 år kunde han skaffa sig farm i samma trakt, och nu kan han lämna en farm till var och en av sina fem söner. Det finns andra svenskar, som gjort liknande härute, men i sanningens intresse får det också sägas, att de flesta ej kunna visa på en sådan framgång.

Om man kan tala om en medelpunkt för svenskheten i Canada, så är det Winnipeg, ehuru man på intet sätt får föreställa sig att den ens till en del har någon som helst svensk prägel, som fallet kan vara med en del platser i Förenta Staterna. Av stadens cirka 300,000 invånare äro c:a 3,000 svenskfödda, d. v. s. ej mer än 1 %. Men W. är västerns huvudstad och utgivningsort för 4 svenska tidningar. Två utkomma en gång i veckan, en var fjortonde dag och den fjärde en gång i månaden. Någon lysande tillvaro föra de ej. Dels ha de svenska Chicago- och Minneapolistidningarna sin läsekrets även i Canada ocn dels, samt förnämligast, ha svenskarna ej den samhörighetskänsla, att de stödja sin egen press, som de borde.

Bland övriga bygder i Canadas väster, som till övervägande del äro svenska, kan främst nämnas Wadenatrakten i östra Saskatchewan, där svenskar och norrmän röjt och plöjt upp skogs- oih präriemarken sedan 1903 då järnvägslinjen kom till och möjliggjorde invandring, vidare Swan River bygden på gränsen mellan Saskatchewan och Manitoba, även här i blandning med norrmän liksom också i svenskbygden öster om Prince Albert, där densamma praktiskt tagit bidar bebyggelsens nordgräns. Där finner man särskilt jämtar och härjedalningar. Det är övervägande skogsbygder. Swan River distriktet var så rikt på älg och hjort, att man t. o. m. utfordrat svinen med deras kött. De nordsvenskar, som slagit sig ned där ha haft användning för både yxan och bössan i dessa skogar, som till övervägande del bestått av poppel och asp.

Ingen svenskbygd i Canada är emellertid vidsträcktare än den kring staden Wetaskiwin söder om Edmonton i Alberta. Den kolonien bildades i början på 1890-talet genom en svenskfödd emigrant C. O. Swanson, som i östra Förenta Staterna (särskilt i Worcester med dess stora svenska befolkning) fann svenskar villiga att flytta in i "bushen" och där röja upp till egna hem. "Men vi fingo sannerligen gå igenom, vad vi ej trodde vi skulle göra", såsom en gammal svensk farmare, som varit med från början, yttrade till mig. Särskilt första vintern var det svårt. Han hade kommit dit med 75 dollar på fickan, hustru och två barn, hade hunnit bygga sig ett stockhus på sommaren av grövre aspstockar och med lergolv. Han hade också gjort av med pängarna, och så sätter kölden till, som den kan göra här på vidderna, med 40—50 graders köld, med yrsnö och pinade blåst. Pängar att köpa bröd fanns ej, men trakten var rik på harar. "Man behövde bara stampa i en buske, så skvätte det harar ur den". Man grävde i den djupa snön 6—7 fot djupa gropar, täckte över dem med videkvistar och snö och lockade de hungriga jössarna med några halmstrån, och så dumpo de genom snön och videkvistarna ned i gropen. "Jag tog på så sätt hundratals harar den vintern och räddade oss från hungersnöden". I tre år hade han ej råd att köpa hästar utan lånade av grannarna. Inga vägar funnos annat än indianstigar. Man sökte sig väg genom "bushen" där denna glesnade ut till buskmark och prärieäng. Det dröjde många år, innan broar byggdes över bäckarna — man måste köra genom dem alla i vattenstånd och i alla väder.

Men svenskarna höllo här samman — ett ganska sällsynt drag — och hjälpte varandra, förde upp sin lilla kyrka redan andra året och samlades där till gudstjänster och rådslag.

Öster om Wetaskiwin breda nu ut sig "New Swedens" och "Malmös" välodlade vidder, huvudsakligen bebodda av svenskar medan i de kulligare och något magrare områdena väster om staden en massa uppsvenskar odla i distriktt med svenska namn som "Falun" och "Westerose". Här kan man verkligen resa en bit efter landsvägarna och vara säker på att nästan varenda en, som man möter ha välkända svenska drag.

Även i British Columbias dalar och i dess väldiga skogsvidder finnas svenska kolonier, så kring Matsqui öster om Vancouver. Där finnas kanske bortåt 200 svenskar farmare vilka ägna sig i stor utsträckning åt (samt nästan lika många norska) odling av grönsaker och bör vid sidan om åkerbruket. Mer än en svenskcanadensare, som deltaget i kriget, har här slagit sig ned som lantbrukare, med hjälp av de rikliga lån och den hjälp i övrigt, regeringen givit sina återvändande soldater. Det är en småbrukarebygd — med åkerareaier på 5—50 tunnland. Inramad av höga bergsåsar och med fjällen som en förtoning i öster ligger den lilla slätten som ett stycke värmlandsterräng i förstärkt relief, påminnande om svensk bygd.

Jag har träffat för övrigt svenskar litet varstans i västra Canada. Långt i nordväst i Peace River områdets skogar och nere på prärien i söder farma de. Men otvivelaktigt höra de mest parklandskapet och skogen till och ej den öppna prärien. Eftersom jag ej vågar använda fler fula uttryck i detta brev kan jag omskriva en jämtlännings yttrande om prärien ungefär så, att han på inga villkor ville dit. Man finner också, att de svenskar, som farma på öppen prärie, vanligen äro sydsvenskar, skåningar, hallåningar och vestgötar, som redan förut varit vana vid skogslösa vidder. Det är givetvis svenskens vana vid skogsarbetet, om gjort, att han ej tvekat att bryta den långt hårdare skogsmarken eller parklandskapet i stället för att gå till prärien.

Det har också gjort, att han varit så väl sedd nybyggare. Den man som långt ifrån järnväg bryter ny bygd, gör hela landet mellan sig och järnvägen värdefullare, ty nya "settlare" känna det behagligt att ej vara den yttersta utposten för kulturen.

Jämte fransk-canadensare, finnar, norrmän och skottar, har svensken viljan och förmågan att reda sig ensam och långt ifrån andra. Han är pioniär. Engelsmannen t. ex. duger som farmare mycket litet därtill.

Det finns emellertid en annan ur svensk synpunkt mindre lycklig egenskap, som gör honom så välkommen härute som nybyggare. Han assimilerar fort och går upp i den engelsktalande befolkningen. Han är individualist och har svårt att gå samman med sina landsmän. Jag skall ej uppehålla mig vid detta lynnesdrag i detta sammanhang. Det betyder ingalunda bristande kärlek till Sverige, så förödande ur nationalsynpunkt det lynnet än mk vara. Hemma i Sverige kan emellertid mycket göras för att låta den kärlek till "gamla landet", som otvivelaktigt finnes hos flertalet av de svenskfödda o. även en del av andra i Amerika födda generationer svenskar få näring. Särskilt behöver man kunskap om Sverige o. svenskt språk hållas vid liv. Fasta bibliotek och vandringsbibliotek skulle göra nytta. De borde innehålla modern svensk litteratur — särskilt i historia, geografi, ekonomiska förhållanden och litteratur. Ej endast ur svensk-canadensarnes utan även ur Sveriges synpunkt är det av betydelse att kulturbanden ej brytas. För svensken i Canada betyder det att han blir delaktig av en djupare och mer mognad kultur än det nya fosterlandet bjuder. Han kommer också mer att förstå sitt eget värde. För Sveriges del är det ju blott en plikt och ett ideellt krav. Även för de ekonomiska förbindelserna är det av stor betydelse att kunskapen om det nuvarande sverige — och ej 1880- o 1890-talets — finnes hos en del av Canadas befolkning. Genom en svensk-candensarna kan också en del av denna förbindelse gå — som den också hittills gått, fast i allt för liten skala.

Canadensaren har eljest föga kännedom om Sverige utom i två fall. Han vet att Sverige tävlar med Canada om att vara ett stort timmer- och pappersexporerande land. Och överallt inom åkerbrukskretsar känner man "Svaloff" eller vårt Svalöv, och dess sädessorter, timotej- och klöverarter giva sin tribut i Canadas skördar. Men därom härnäst, då vi mötas på prärien i skördetid.

Nordbor i Förenta Staterna.

Det förbjudes att f. kongressmannen och guvernören John Lind i Minnesota kommer att uppträda som senatorskandidat och understödes av nonpartisan league. Oscar E. Keller skulle, enligt samma källa, bli guvernörskandidat.

D:r N. Forsander i Rock Island, Ill., firade den 11 sept. sin 75-årsdag. Hans medlärare och andra vänner samlade sig omkring honom på måndagen den 12 sept. vid en middag för att uttrycka både sina lyckönskningar och sin tacksamhet för den insats d:r Forsander fått göra i synodens verksamhet och vid seminariet.

I svensk litteratur oc hnordisk historia skola kvällklasserna hållas i år likasom föregående år, i St. Paul, Minn., meddelas det därifrån. Läraren är professor A. A. Stomberg. I denna kommer de mest framstående svenska romanförfattarnas liv och vigtigaste arbeten att studeras. Denna klass sammanträder i rum 5 Public Library-byggnaden. Den andra som sammanträder vid statsuniversitet, skall behandla nordisk historia. Avgiften för första terminen, september till slutet av januari 1922, är bara $5.

Stor affärsöverlåtelse. Enligt vad det meddelades härförliden har firman Lindstrom-Smith Co., i Chicago i dagarna till National Stamping & Electric Works försålt sin i 3212—40 W. Lake st. belägna verkstad för ett uppgivet pris av $230,000 Den förstnämnda firman äger ett gott namn inom industrikretsar, särskilt på grund av de sinnrika och värdefulla uppfinningar som gjorts av den ene delägaren, vår landsman Carl O. Lindstrom. L. föddes i Malmö år 1865, kom till Amerika vid 16 års ålder och sysselsatte sig med olika arbeten till 1884, då han började ägna sig åt tryckeriverksamhet och bokhandel. Mellan åren 1888 och 1903 var han fastighetsmäklare, och på den tiden drog han uppmärksamheten till sig genom den energi som han visade vid uppbyggandet av Chicagos förstad Berwyn. Det är dock som uppfinnare och tillverkare av elektriska instrument som L. skurit sina vackraste lagrar, och en del av honom gjorda och pantenterade uppfinningar, bl. a. den s. k. White Cross Electric Vibrator, ha funnit en vidsträckt användning i olika delar av landet.

Hedrad landsmaninna. En av Boston-koloniens svenska kvinnor, miss Josephine Olander, har just i dagarna avslutat ett engagement, vilket pågått i Plymouth, Mass. i samband med firandet av 300-årsminnet av pilgrimernas landstigning på nämnda plats. Som ryktet nått Plymouth att miss Olander var en ansedd mästarinna i gammaldags konstvävnadsmetoder och som vid utställningen i Plymouth av antik konstvävnad utgjorde en av programpunkterna, fick vår landsmaninna i våras av arrangeringskomitén ett fördelaktigt anbud att under juli och augusti månader i det historiskt ryktbara Bradford House i Kingston vid en gammaldags vävstol giva den besökande allmänheten en inblick i de intressanta vävnadsmetoder, vilka voro rådande vid den tid, då pilgrimsfäderna slogo ned sina bopålar i Plymouth. Ett stort antal personer har också under utställningen besökt ovannämnda hus och genom vår tillmötesgående landsmaninna inhämtat önskade upplysningar i en konst, för vilken ett varmt intresse synes råda, men vilken ej är uppdriven till den nivå som t. ex. i vårt gamla hemland, där miss Olander förvärvade kännedom om vävnadsmetoderna och sedan utbildade sig till en skicklig konstväverska.

Åter en ny svensk sångare. Medan de mer eller mindre eminenta och världsberömda gräla om meriterna för tronföljden i sångens värld efter Caruso, blir det måhända tillfälle för någon ny och ännu okänd att träda fram, knäcka nöten och räcka de gräland var sin bit av skalet samt behålla kärnan för egen räkning, skriver Åke Almén i en artikel i Los Angeles Record angående upptäckten av en ny miljon-dollar-röst. Den nye sångaren är en omkring 20-årig ung man vid namn Clarence Nelson, som upptäcktes händelsevis och knappt ville tro försäkringen om att han äger en guldgruva i sin strupe, ehuru han redan som barn erhållit enahanda underrättelse åtföljd av erbjudande om finansiellt understöd för röstens utbildning. De som nu hört honom ha så enhälligt och ivrigt instämt i yrkandet på att han bör utbilda sig till sångare, att Mr. Nelson nu givit efter och beslutit följa det givna rådet och försäkrar, att om han misslyckas, det ej skall bli genom någon försummelse från hans sida. Hans röst, ännu helt oövad, är av ovanligt omfång och så mjuk och böjlig, som om den tränats i åratal efter alla konstens regler. Mr. Nelson är född här i landet av svenska föräldrar. Hans fader är byggmästare i Hollywood, den tack vare filmindustrien världsberömda förstaden till Los Angeles.

THE ROYAL BANK OF CANADA

VID PENNING-SÄNDNING HEM

Har denna bank möjligheter att säkerställa edra remissor vare sig per post eler kabel.

Pängar sända till Brittiska öarna, Frankrike, Italien, Belgien, Grekland, Danmark, Sverige, Norge, Schweitz eler Island.

Fråga vår föreståndare om enskildheter.

The Royal Bank of Canada
Totaltillgångar
$512,000,000

Dr. L. E. LOVEGREN
Skandinavivsk tandläkare
Kontorstid: 8:30 till 5:30
Tel.: A 8323
Main & Market Sts.
Nära City Hall.

Kontorstid: 10 f. m. till 8 e. m.
Dr. B. J. Ginsburg
Läkare och kirurg
Börds-, urin-, veneriska och hudsjukdomar.
Tel.: N 8591 405 McArthur Bldg., Winnipeg, Man.

Dr. S. C. PETERSON
Specialist — Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McArthur Bldg.
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10—12; 3—5; 7—8.
Telefon: A 4165.

Kontor: 401 Boyd Building; Tel.: A 3521.
Bostad: 46 Alloway Ave.; Tel.: B 3158.
DR. M. B. HALLDORSON
SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR
Kontorstimmar: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 887
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

DR. BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen.
Bostadstelef.: A 7067 — A 7122.

När ni behöver glasögon besök
Fowler Optical Co., Ltd.
f. d. Royal Optical Co.
340 Portage Ave., Winnipeg.

Henry Brothers Limited
277 Smith St.
Rengöring och färgning.
"Tillfredsställelse säker"
Tel.: N 1151 4 telefoner.

Köp edra möbler och husgeråd
På samma sätt, som ni köpte ert hus — men med den ytterligare förmånen av ingen ränta och ingen extra kostnad av något slag. Råd givas gärna.
J. A. BANFIELD
Pålitlig möbelaffär för hemmet
492 Main St. Tel.: N 6667

J. JOHNSON & CO.,
Dam- och Herrskräddare
482½ MAIN STREET
Rialto Blk. Tel. A 8484
WINNIPEG.